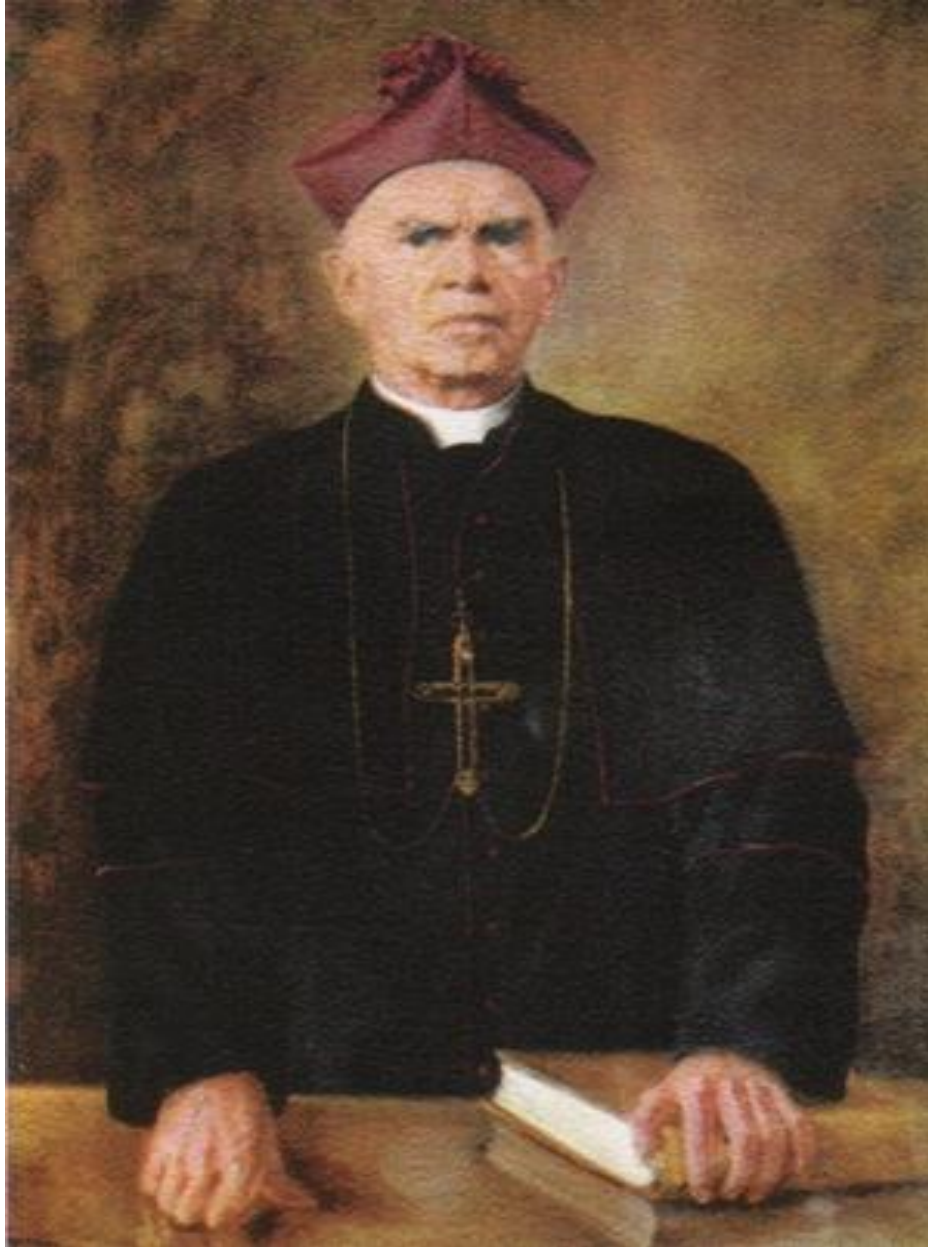

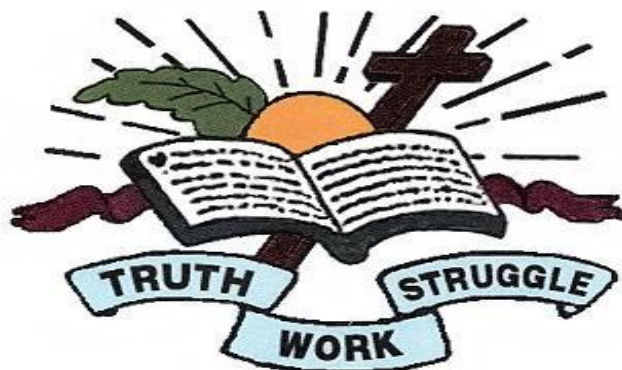
***Holy Trinity Parish
Polish National Catholic Church
Polski Narodowy Katolicki Kościół***

88o Barton St. East Hamilton, ON. L8L 3B7 Rectory (905) 549 0470; Fax (905) 549 2351 www.pnccofcanada.com

**Pastor Rt. Rev. Sylvester T. Bigaj – Diocesan Bishop
Rev. Andrzej Jeżak – associate pastor**

FEBRUARY 2012

Kalendarz Liturgiczny Luty 2012

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
			1	2	3	4
5 V Niedziela Zwykła Msza Sw. 11:00 Za + Helenę Kopeć. Adoracja + nabożeństwo pokutne.	6	7	8	9	10	11
12 VI Niedziela Zwykła Msza Św. g. 11:00 W intencji + bp. Franciszka Hodura oraz ++ biskupów i kapłanów PNCC.	13	14	15	16 59 Rocznic śmierci biskupa Franciszka Hodura	17	18
19 VII Niedziela Zwykła Msza św. g. 11:00	20	21	22 ŚRODA POPIELCOWA Msza Sw. 19:00	23	24	25
26 I Niedziela Wielkiego Postu Msza Św. g. 11:00	27	28	29			

W miesiącu lutym, przypada rocznica śmierci organizatora Polskiego Narodowego Kościoła Katolickiego, biskupa Franciszka Hodura. Pamiętajmy w tym dniu o modlitwie za niego i za cały kościół;

Bp Franciszek Hodur przyszedł na świat 1 kwietnia 1866r. w Żarkach koło Chrzanowa. Po ukończeniu gimnazjum wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Po zaliczeniu trzech lat studiów teologicznych i przyjęciu niższych święceń, Franciszek Hodur nie widząc możliwości osiągnięcia celu, tj. otrzymania święceń kapłańskich w Galicji, wyjeżdża wraz z falą emigrantów do USA. Tu za zgodą Bpa O'Hara zostaje przyjęty do Seminarium Duchownego św. Wincentego w Betty. 19 sierpnia 1893r. tenże Biskup udzielił F. Hodurowi święcenia kapłańskie. W 1895 zostaje proboszczem parafii św. Trójcy w Nanticoke w stanie Pensylwania.

Ks. Franciszek Hodur, będąc już na amerykańskiej ziemi, nie zapomniał ani o swoim polskim pochodzeniu, ani o prawach polskiego ludu - prawie do wolności i prawie do niepodległości. Wobec panujących na obczyźnie stosunków polskie wychodźstwo było bezradne. Próbowano wprawdzie stawić opór irlandzkim i niemieckim biskupom, którzy nie rozumieli polskiego ducha ani ich potrzeb. Ks. Hodur postanowił przyjść z pomocą swoim braciom - na wezwanie ludu opuścił parafię w Nanticoke i przybył w 1897r. do Scranton.

Chcąc się przekonać, jaka jest polityka Watykanu wobec działalności irlandzkich i niemieckich hierarchów w Ameryce, postanowił ks. Hodur udać się do papieża w styczniu 1898r. Wyruszył on na czele delegacji, wioząc ze sobą petycję, która zawierała prośbę Polaków o przeprowadzenie "pewnych reform w zarządzie Kościoła". Odnosiło się to oczywiście do parafii polskich, a całą prośbę ujęto w czterech punktach:

1. prośba o przedstawiciela Polaka - orędownika spraw polskich w gremium biskupów Stanów Zjednoczonych, który byłby pośrednikiem między ludem polskim, Watykanem a biskupami amerykańskimi.
2. prośba o wyrażenie zgody na unarodowienie własności kościelnych, tj. by majątki kościołów

polskich były zapisane w sądach na delegatów wybranych przez parafię

3. przyznanie ludowi prawa do współdecydowania o obsadzie księdza dla parafii.

4. prowadzenie spraw finansowych parafii przez ludzi wybranych z grona parafian, uznanych przez księdza.

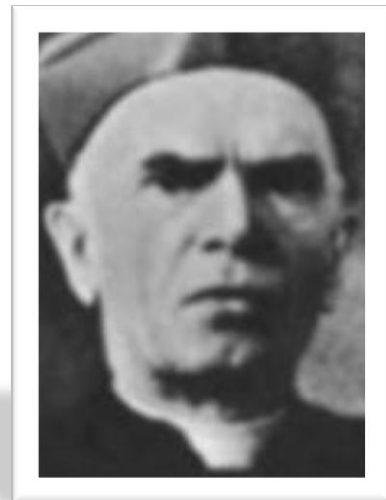
Petycja została odrzucona. Młoda wspólnota wyznaniowa formalnie ukształtowała się jako Kościół na Synodzie Generalnym w Scranton, we wrześniu 1904 roku. Uroczystości konsekracji ks. Franciszka Hodura na biskupa odbyły się w Utrechcie w dniu 29 września 1907 roku w starokatolickiej katedrze p.w. św. Gertrudy.

W Polsce pierwszą Mszę św. w języku polskim odprawił Bp Franciszek Hodur w Krakowie w lipcu 1920 r. W dniu 11 września 1951 roku Polski Narodowy Kościół Katolicki w Polsce przyjął nazwę Kościół Polskokatolicki.

Biskup Franciszek Hodur do ostatnich dni wiernie służył Kościołowi. Zmarł 16 lutego 1953 roku.

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...

A światłość wiekuista niechaj mu świeci na wieki wieków. Amen.

W miesiącu lutym nie zapomnijmy o rozpoczynającym się w środę popielcową Wielkim Poście.

Popielec, Środa Popielcowa (staropolska Wstępna Środa) – w kalendarzu chrześcijańskim pierwszy dzień Wielkiego Postu. Jest to dzień pokuty przypadający 46 dni kalendarzowych (40-dniowy okres

postu, bez wliczania niedziel) przed Wielkanocą. Według obrzędów katolickich tego dnia kapłan czyni popiołem znak krzyża na głowie wiernego (w Polsce praktykowane jest posypanie głowy popiołem), mówiąc jednocześnie: *Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz* lub *Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię*^[1], co ma przypomnieć człowiekowi o kruchości jego życia i nieuchronnej śmierci.

Tradycja posypywania głów popiołem na znak pokuty pojawiła się w VIII wieku. W XI wieku papież Urban II uczynił go obowiązującym zwyczajem w całym Kościele. Wówczas postanowiono, że popiół będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową z ubiegłego roku.

W Środę Popielcową katolików obowiązuje **wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych** (od 14. roku życia) i **post ścisły** (między 18. a 60. rokiem życia), czyli ograniczenie liczby posiłków do trzech: jednego do syta oraz dwóch skromnych^[2].

Ciekawostki

- W obrządku ambrożyjskim (stosowanym nadal w archidiecezji mediolańskiej) Wielki Post zaczyna się dopiero w pierwszy poniedziałek po Środzie Popielcowej
- Papież Jan Paweł II ogłaszał Popielec dniem modlitwy o pokój na świecie.
- Zwyczaj posypywania głów popiołem był znany także u starożytnych Greków, Egipcjan i Arabów i we wszystkich kulturach oznaczał pokutę i skruchę.

Święto Matki Boskiej Gromnicznej

Jednym z najstarszych Świąt w Kościele jest święto Ofiarowania Pańskiego, znane w Polsce jako święto Matki Bożej Gromnicznej.

Obchodzone jest 2-go lutego (40 dni od Bożego Narodzenia) i już od X wieku wiąże się z nim zwyczaj poświęcania świec używanych w liturgii i poza nią. Jest to święto Pańskie, ale zawiera wiele maryjnych akcentów, bo przecież to Maryja ma wielki wkład w dzieło Odkupienia. Ona przynosi dziecko, ofiarowując Je Ojcu Niebieskiemu i słucha proroczych słów starca Symeona.

W symbolice liturgicznej płonąca świeca oznacza Chrystusa, który powiedział o sobie: *"Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia"* (J

8,12). Światło w rękach wiernych oznacza płomień ich żywej wiary, z którą winni iść na spotkanie ze Światłem najdoskonalszym, z Chrystusem. To światło swoimi rękami podaje nam Maryja i to światło towarzyszy wszystkim ważniejszym wydarzeniom w życiu chrześcijanina od chrztu aż do śmierci. Gromnica to świeca znajdująca się w każdym chrześcijańskim domu, jako ochrona na różne trudne chwile w życiu człowieka.

W tradycji polskiego ludu jest wiele podań i legend związanych z tą niezwykłą świecą. Starano się donieść zapaloną świecę do domu, by od niej "rozpalić" domowe ognisko, zwiastujące zgodę i miłość w rodzinie. Dawniej z zapaloną gromnicą obchodzono całą zagrodę,

przyklękając na każdym progu i na każdym rogu, by złe moce nie miały dostępu do domu.

Powszechny był zwyczaj wypalania gromnicą krzyża na belce sufitowej, by ochronić dom przed burzami i piorunami. Stąd też gromnica wzięła swą nazwę - chroniąca od gromów. Światło gromnicy miało też bronić przed dzikimi zwierzętami, zwłaszcza niebezpiecznymi zimową porą wilkami. A i dziś przecież nie brakuje zła. Wielkie spustoszenie w życiu duchowym narodu sięją: niezgoda narodowa, rodzinna, alkoholizm, narkomania, brutalność, kłamstwo i niesprawiedliwość. I to właśnie u Maryi może współczesny człowiek szukać wsparcia i pociechy.

A w chwili, gdy kończy się ziemską wędrówkę, umierający człowiek otrzymuje do rąk zapaloną gromnicę, by to światło było odbiciem światła doskonałego, jakim jest Chrystus przyjmujący swego wiernego sługę. Płomień tej świecy jest jakby przedłużeniem tchnienia człowieka u bram wieczności. To Pani Gromniczna, Matka Światłości przeprowadza swego czciciela przez bramy śmierci. Ona niesie nam światło Syna mówiąc wszystkim, że to światło poprowadzi nas do właściwego celu - nieba.

